

Міністерство освіти і науки України
Одеська державна академія будівництва та архітектури
Національний університет "Одеська політехніка"
Національна спілка журналістів України

МАТЕРІАЛИ

Всеукраїнської науково-практичної конференції
«Інновації в освіті: сутність, проблеми, перспективи»
27-28 жовтня 2022 р.

м. Одеса

**Міністерство освіти і науки України
Одеська державна академія будівництва та архітектури
Національний університет "Одеська політехніка"
Національна спілка журналістів України**

МАТЕРІАЛИ

Всеукраїнської науково-практичної конференції

«Інновації в освіті:

сутність, проблеми, перспективи»

27-28 жовтня 2022 р.

м. Одеса

УДК: 37.01+008.2

I 66

I 66 Інновації в освіті: сутність, проблеми, перспективи // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (Одеса, 27-28 жовтня 2022 р.) 124 с.

Збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції «Інновації в освіті: сутність, проблеми, перспективи» вміщує матеріали, які досліджують проблеми освіти у вимірі сучасних глобальних зрушень, нові стратегії розвитку освіти, здоров'язберігаючі освітні технології, освітні стратегії розвитку духовної та світоглядної культури особистості громадянського суспільства, історію розвитку освіти в Україні та інновації правової освіти.

Рекомендовано для науковців, педагогів, докторантів, аспірантів, студентів.

Рекомендовано до публікації Вченою Радою ОДАБА (протокол № 2 від 20.10.2022 року)

УДК: 37.01+008.2

I 66

© Одеська державна академія
будівництва та архітектури, 2022

когнітивного та поведінкового компонентів, які конкретизовані критеріями толерантно-етичної та естетичної орієнтації, толерантно-комунікативної емоційності й характеру, перцепції та компетенції, інтерактивності й рефлексивності.

Отже, теоретичне дослідження джерел, присвячених комунікативної толерантності, дозволило дійти висновку, що цей феномен є інтегральне утворення, що означає психосоціальну характеристику особистості з домінантною спрямованістю свідомості на терпиму, безконфліктну комунікативну поведінку, на особливий доброзичливий тип взаємодії індивіда.

Література:

1. Бабчук О. Г. Психологічні особливості майбутніх фахівців з різним рівнем комунікативної толерантності. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія : Психологія*. Ужгород : Видавничий дім «Гельветика», 2021. Випуск 3. С.5–9.
2. Бойко В.В. Энергия эмоций в общении: взгляд на себя и на других М.: Информационно-издательский дом «Филинь», 1996. 472с.
3. Гришук В. М. Формирование коммуникативной толерантности у студентов гуманитарных специальностей в вузе : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.08. Киров, 2005. 228 с.
4. Зінченко А. Модель формування комунікативної толерантності студентів педагогічних спеціальностей університетів у процесі гуманітарної підготовки. *Проблеми підготовки сучасного вчителя*. 2011. № 3. С. 241–248.
5. Скрябина О.Б. Педагогические условия формирования коммуникативной толерантности у старшеклассников : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.06. Кострома, 2000. 209 с.
6. Скок А.Г. Комунікативна толерантність викладача вищого навчального закладу. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка*. 2007. № 34. С. 79–84.
7. Толстикова С.Н. Развитие коммуникативной толерантности у будущих социальных педагогов системы образования : дис. ... канд. психол. наук. Калуга, 2002. 176 с.

Нікорчук Дарія Дмитрівна – здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за спеціальністю 035 «Філологія» (перша – китайська, друга – англійська), 4 рік навчання Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Науковий керівник: Петінова Оксана Борисівна – доктор філософських наук, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

ОСВІТА У ВИМІРІ СУЧАСНИХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ЗРУШЕНЬ

Освіта є важливим чинником не тільки для культурного, а й для економічного та соціального розвитку країн, а також впливає на індивідуальному рівні і вважається найнадійнішим шляхом до загального добробуту, тому що дає шанс отримати стабільну роботу. «Показник розраховується на основі завершених років навчання та отриманої кваліфікації» [1].

Глобалізація – це процес, який торкнувся багатьох сфер людського життя, однією з яких є освіта, яка зазнає постійних змін. Розвиток суспільства у процесі глобалізації формує із дітей не тільки громадян власної держави, а й «громадян світу», людей, які володіють великою кількістю різних навичок і знань. Крім того, «якісну освіту» визначено як одну з цілей сталого розвитку [2]. Наразі перед системою освіти стоїть декілька завдань: надати здобувачам освіти нові знання та навички, які є необхідними для конкурентоспроможності на глобальному ринку. У такий спосіб глобалізація дає нам можливість переглянути важливість освіти та її основні цілі.

Глобалізація дає змогу обмінюватися знаннями, технологіями, та сприяє розвитку окремих людей або певних спільнот та суспільства у багатьох куточках світу. З позитивних рис глобалізації загалом та в освіті, зокрема, можна виділити:

глобальний обмін знаннями, навичками та інтелектуальними активами;
сприяння міжнародній співпраці та прийняттю культурного розмаїття;
мультикультурний внесок на різних рівнях між країнами.

У той же час глобалізація має негативні наслідки для країн, що розвиваються, і для слаборозвинених країн. Наприклад:

збільшення технологічного розриву між країнами з різним рівнем розвитку;
зростання нерівності та конфліктів між територіями та культурами;
сприяння домінуванню окремих культур над іншими.

Отже, освіта є головною проблемою для всіх суспільств, адже є основною рушійною силою економічного, соціального та людського розвитку, яка підпорядковується результатам прогресу. Саме період глобалізації створює нові умови для розвитку освіти та вимагає від неї певних змін, які будуть відповідати новій системі взаємодії у світі.

Література:

1. Braga M. Institutional Reforms and Educational Attainment in Europe: A Long Run Perspective / M. Braga, D. Checchi, E. Meschi. // *IZA Discussion Paper*. – 2011. – №6190.
2. United Nations. The 17 Goals [Електронний ресурс] / United Nations – Режим доступу до ресурсу: <https://sdgs.un.org/goals>.

Шоу Бінбін – аспірант кафедри сімейної та спеціальної педагогіки і психології Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

МІЖЕТНІЧНА ТОЛЕРАНТНІСТЬ У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

В історії людства нетерпимість була присутня завжди, породжуючи війни, релігійні переслідування та ідеологічні протистояння. Відсутність толерантності призводить до агресивності, запальності та необдуманості, від чого сумні наслідки, в більшості випадків, були неминучими. Ці потрясіння продемонстрували всьому світу, що захист прав народів на національне самовизначення, на збереження та розвиток рідних мов та національних культур є необхідною умовою для збереження миру та стабільності у всьому світі!

В інтересах міжетнічної, міжконфесійної згоди істотно важливо, щоб окремі люди, громади та нації визнавали та поважали культурне різноманіття людської спільноти. Світ неможливий без толерантності, а розвиток держави та її демократія неможливі без миру. Толерантність необхідна у відносинах, як між окремими людьми, так і на рівні сім'ї та громади. У школах та університетах, у рамках неформальної освіти, вдома та на роботі необхідно зміцнювати дух толерантності та формувати ставлення відкритості, солідарності та уваги один до одного. Засоби комунікації відіграють величезну роль у справі сприяння вільного та відкритого діалогу та обговорень, поширенню цінностей толерантності та роз'ясненню небезпеки прояву байдужості по відношенню до «набираючих силу груп та ідеологій, що проповідують нетерпимість».

Унікальність кожного індивіда полягає в тому, що немає йому подібного в суспільстві, і, як було б нецікаво жити, якби люди були однаковими. Припустимо, що всі ми схожі: у нас немає імен, немає своїх думок, немає своїх переконань. Наш світ перетворився б на подобу людського суспільства, як у романі Є. Замятіна «Ми», де замість імен – номери, де немає живих почуттів, а на кохання відводиться певна година, де люди не мають своєї думки [3]. У такому суспільстві людина перестає співчувати, співпереживати чужому горю, стає нетерпимою, а іноді агресивною. Насправді ж все навпаки: всі ми різні, у кожного своя думка, спосіб життя, традиції, своя релігія, свої національні особливості, свій менталітет.